

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 26/04/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 55

PHẢI HỌC CÁCH LÀM NGƯỜI GIỮ TÂM CỦA PHẬT

Chúng ta là đệ tử Phật, chúng ta phải học cách làm người giữ tâm của Phật. Chúng ta học Phật mà chúng ta không học cách giữ tâm của Phật thì đến bao giờ chúng ta mới được làm Phật? Một lần, tôi hỏi các Phật tử, mọi người có muốn vãng sanh không, ai cũng nói là muốn. Sau đó, tôi hỏi mọi người, với cách khởi tâm động niệm này của chúng ta mà chúng ta vãng sanh thì thế giới Tây Phương Cực Lạc có bị loạn không? Mọi người im lặng nhìn xuống!

Ngày trước, khi tôi đi giảng ở một đạo tràng ở Nha Trang, tôi hỏi mọi người: “*Người ta bán một đồng ba trái, khi đi chợ có Bồ Tát nào đi chọn lấy ba trái nhỏ không?*”. Mọi người đều nhìn xuống không ai dám nhìn lên. Mọi người thường nói những đạo lý rất cao nhưng không làm được những việc nhỏ bé. Khởi tâm động niệm của chúng ta đều là vì mình lo nghĩ vậy thì chúng ta chưa phải là đệ tử của Phật. Lời tựa của bài hôm nay nhắc chúng ta phản tỉnh. Chúng ta phải học cách làm người, cách giữ tâm của Phật thì chúng ta mới là Phật tử. Chúng ta ngày ngày bị sai khiến bởi tư dục, tư tình, tư lợi thì chúng ta là đệ tử của Ma. Đệ tử của Phật thì phải hy sinh phụng hiến, chí công vô tư.

Nhà Phật nói: “*Mọi sự, mọi việc hãy để Phật lo*”. Hay bà Hứa Triết nói: “*Tôi có mặt trên đời là để lo cho người khác, ông Trời sẽ lo cho tôi*”. Chúng ta có mặt trên cuộc đời là để vì người khác lo nghĩ, chúng ta vì người khác lo nghĩ thì Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Thần sẽ vì chúng ta mà lo nghĩ. Đây là thật! Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta.

Có người hỏi Hòa Thượng, trong quá trình hoằng pháp, lợi sinh Ngài có gặp chướng ngại gì không. Hòa Thượng quán sát một chút và trả lời họ là: “*Không có! Mọi sự mọi việc đều là thuận theo ý của tôi!*”. Tất cả những gì Hòa Thượng mong muốn đều là vì phát dương quang đại Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, vì chúng sanh. Hòa Thượng đến nơi nào thì mọi người ở đó thiết lập nơi để Ngài giảng Kinh thuyết pháp cho chúng sanh. Hòa Thượng thường nhắc nhở, chúng ta phải luôn tự hỏi mình, chúng ta đến thế gian để làm gì? Người thế gian vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, cơm gạo áo tiền nên họ khổ đau, chìm trong sinh tử nhiều đời nhiều kiếp, không có cách thoát ra.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói, Phật là mô phạm của Trời người, là Thầy dẫn dắt chúng sanh chín pháp giới. Ngài là tấm gương tốt nhất, là mô phạm tốt nhất cho tất cả chúng sanh hữu tình của chín pháp giới”**. Chín pháp giới là Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Người, Trời, A-tu-la, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát. Chúng ta là đệ tử, là học trò của Phật, chúng ta phải phản tỉnh, chúng ta đã giống đệ tử Phật hay chưa?

Tôi thường hay kể câu chuyện, trong một bầy sư tử mà chúng ta thả vào một con heo, khi đàn sư tử rống, con heo cũng muốn rống nhưng nó chỉ có thể kêu “éc”. Dáng đi của sư tử rất hùng dũng, dáng đi của con heo thì ục ịch. Chúng ta làm bất cứ chuyện gì thì chúng ta tự nhắc nhở, chúng ta làm như vậy thì chúng ta có giống đệ tử của Phật hay không! Nếu chúng ta có ý niệm này thì tập khí, phiền não của chúng ta sẽ được thu liễm. Chúng ta là đệ tử của Phật, chúng ta phải làm theo Phật, học theo Phật, chúng ta không thể học theo, làm theo Ma. Chúng ta tùy thuận tập khí xấu ác chính là chúng ta làm theo Ma.

Chúng ta đã học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền đã bao nhiêu năm rồi? Chúng ta không làm được vì chúng ta không thật làm, nếu chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ làm được! Khi chúng ta vào được cảnh giới của Phật thì chúng ta mới chân thật có niềm vui, có hạnh phúc. Người thế gian hằng say làm việc, làm thậm chí bỏ mạng để làm việc vì họ có động lực là tiền tài, danh vọng. Chúng ta có niềm vui từ trong nội tâm thì chúng ta sẽ không cảm thấy mệt mỏi. Niềm vui này giống như mạch nước ngầm, dâng trào trong nội tâm. Hòa Thượng nói: **“Một của tâm thì một dài lâu, thân mệt thì chúng ta chỉ cần nghỉ một lát là sẽ hết mệt”**.

Người thế gian nhìn thấy Tổ Sư Đại Đức thì họ cho rằng, các Ngài phải trải qua vô vàn khó khăn nhưng các Ngài thì không cảm thấy khó khăn. Ngày trước, mọi người trong hợp tác xã cấm Hòa Thượng Hải Hiền ăn chay, niệm Phật, Ngài vẫn ngồi ăn với mọi người nhưng Ngài chỉ ăn rau, Ngài niệm Phật ở trong tâm, khi mọi người đi ngủ thì Ngài dạy lễ Phật. Hoàn cảnh không thể chướng ngại sự tu hành của Ngài. Đây là Ngài chân thật biết giá trị đích thực của việc tu hành, niềm vui này không phải do “danh vọng lợi dưỡng” thúc đẩy.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp là vì đạo, không phải là vì học”**. “Phật pháp là vì đạo” nghĩa là Phật pháp là để khai mở tự tánh, khai mở nguồn tâm, Phật pháp không phải để học kiến thức. Chúng ta học “vì đạo” nên chúng ta học mãi mà không chán. Chúng ta “vì học” thì chúng ta học một vài lần là chúng ta cảm thấy chán.

Hòa Thượng từng nói: **“Nếu có thể thì cả đời tôi chỉ giảng “Kinh Vô Lượng Thọ”**. Khi tôi gặp được bộ đĩa Hòa Thượng giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”** lần thứ 10 thì tôi bắt đầu dịch đĩa của Ngài. Có người nói với tôi bộ đĩa đó Hòa Thượng mới giảng được có 1/3 **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, tôi không bận tâm đến lời nói này, vì mỗi đĩa Hòa Thượng giảng đều đã có phương pháp, đạo lý tu hành hoàn chỉnh. Chúng ta

tùy chọn một đĩa Hòa Thượng giảng, nghe đi nghe lại nhiều lần thì chúng ta nhận thấy mỗi đĩa đều có đạo lý, phương pháp để chúng ta tu học, làm người, đối nhân xử thế tiếp vật. Hiện nay, chúng ta đang tiếp tục dịch bộ “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*”, với 913 đĩa, chúng ta dành cả cuộc đời thì chưa chắc đã nghe hết bộ đĩa này.

Sức người là vô cùng vô tận. Chúng ta lãng phí sức vào tập khí, phiền não nên chúng ta mất rất nhiều thời gian. Năm tôi 32 tuổi, tôi lập gia đình, năm tôi 38 tuổi, tôi đã giác ngộ quay đầu, từ 40 tuổi đến 45 tuổi tôi tu một cách “*tà tà*”, từ 45 đến 50 tuổi thì tôi tập trung tu hành như một người đang chạy nước rút, từ 50 đến 55 tuổi tôi tập trung hơn nữa và từ năm 55 đến 60 tuổi tôi đã tăng tốc. Hầu hết, chúng ta đã lãng phí hơn 30 năm cuộc đời ở thế gian.

Hiện tại, trang web: “*Tinhtongphapngu.net*” đã có gần 70 triệu lượt xem, trang “*Nhidonghocphat.com*” cũng đã cung cấp được những kiến thức cần thiết cho người học. Tôi mang tất cả những gì tôi biết để dâng hiến cho mọi người. Rất nhiều học trò giờ đây đã có thành công, một số người hỏi thăm, một số người gửi quà tặng tôi. Hôm trước, có một bác học trò ở Hưng Yên vào Đà Lạt thăm tôi, khi vừa gặp tôi, bác đã quỳ xuống lạy. Tôi rất ngỡ ngàng! Thầy Thái từng học Thái cực quyền nên khi có người quỳ xuống lạy Thầy thì Thầy đã kịp đưa tay ra đỡ đỡ, tôi không học Thái cực quyền nên tôi không kịp đưa tay ra đỡ bác. Bác là người học trò thật thà, chất phác, Bác không phải là người tài năng, giàu sang nhưng rất tình cảm. Lần trước, khi tôi đến Hưng Yên, tôi cũng ghé thăm người học trò này, ân tình giữa chúng tôi sâu nặng.

Chúng ta cảm thấy mình không có đủ thời gian vì chúng ta đã lãng phí rất nhiều thời gian. Tôi đã lãng phí khoảng 30 năm, những năm đó, tôi luôn là người “*số một*” trên bàn tiệc, hai con gái tôi đã nhìn thấy tất cả những gì tôi làm. Tôi cảm thấy có lỗi vì tôi đã không dạy tốt con trong giai đoạn thời điểm vàng vì khi đó, tôi chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, tư dục, tư tình.

Từ năm tôi 38 tuổi, có người mời tôi dạy lớp “*Sơ cấp Phật học*”, sư cô quản lý ở trường là người rất thân với gia đình tôi. Cô nói, tôi đã đi học ở nước ngoài vậy thì tôi nên đi dạy, đây là khởi đầu cho một hành trình mới của tôi. Năm tôi 40 tuổi, tôi đã gặp được đĩa của Hòa Thượng, khi tôi 45 tuổi, tôi đã cố gắng dịch và viết lại bằng bút, tôi cầm bút nhiều nên tay tôi luôn bị hằn sâu. Cho đến nay, sau khoảng 20 năm, chúng ta cũng đã làm được một chút vì cộng đồng.

Trang “*nhidonghocphat.com*” vẫn đang mang lại lợi ích cho nhiều người. Có người tình cờ nghe được một đĩa tôi giảng trên Youtube, sau khi nghe xong, họ xin tôi giáo trình dạy chữ Hán. Nhiều người nói rằng, họ ước gì có nhân duyên gặp những đĩa hướng dẫn học tiếng Hán của tôi sớm hơn. Chúng ta đã lãng phí thời gian vào tập khí, phiền não quá nhiều. Chúng ta quán sát, mỗi ngày chúng ta mất bao nhiêu thời gian để sử dụng điện thoại thông minh?

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp không phải là “vì học” mà là “vì đạo”.** “Đạo” chính là minh tâm kiến tánh, khơi mở được nguồn tâm. Nguồn tâm chúng ta là vô cùng vô tận. Chúng ta may mắn có được sự chỉ đạo dẫn dắt, chỉ đạo của Hòa Thượng. Khi tôi dịch đĩa Hòa Thượng một thời gian, cuộc đời tôi giống như có một chiếc phao, tôi sợ chiếc phao đó bị hỏng nên tôi có một nỗi lo lớn là liệu cuộc đời Hòa Thượng có tì vết gì mà khiến mình mất đi tín tâm hay không! Khi Hòa Thượng vắng sanh, mọi người khóc, nhưng tôi cảm thấy mừng vì Ngài đã làm ra tấm gương cho tất cả chúng sanh. Những lời dạy của Ngài giống như mặt trời chân lý. Điều quan trọng nhất trong cuộc sống là chúng ta có chỗ nương về. Chúng ta có chỗ nương về thì chúng ta sẽ học tập, tu hành có thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người học Phật chứ không phải là nhà Phật học, nhà Phật học thì chẳng có học! Người hiện đại đem “học Phật” làm thành “Phật học”, vậy thì quan niệm đã sai rồi! Bước ban đầu đã sai thì chúng ta sẽ sai đến tận cùng, vĩnh viễn là sai! Tô Đông Pha và Lương Khải Siêu là hai nhà Phật học rất nổi tiếng nhưng không nên học họ, vì chúng ta học Phật là vì học đạo, không phải vì học thức, kiến giải, văn bằng”.**

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật học thì chẳng có học”.** “Chẳng có học” là chúng ta không khai mở được nguồn tâm của chính mình. “Phật học” là môn học để nghiên cứu, nhà Phật học không thật học, không khai mở được lòng tâm. Hôm trước, tôi xem một video trên mạng, có một vị có bằng Tiến sĩ Phật học nhưng họ bị người thế gian mắng. Đây chính là nhà Phật học. Người học Phật là người thật làm, người thật làm thì không bao giờ cạnh tranh lợi ích với mọi người, chỉ làm cho mọi người tốt hơn. Người chân thật học Phật là người chân thật hy sinh phụng hiến, chí công vô tư. Chúng ta không cạnh tranh lợi ích với người khác thì chúng ta sẽ không bị người khác mắng chửi, dùng mọi cách để hạ bệ.

Phật là Thiên nhân sư, là Thầy dẫn đường của chúng sanh hữu tình ở chín pháp giới, chúng ta là người học Phật, nếu chúng ta bị người thế gian ruồng bỏ thì chúng ta phải cảm thấy rất hổ thẹn! Hòa Thượng nói: **“Phật học là không có học!”.** Hòa Thượng đã nói những lời rất thẳng thắn, chỉ có Hòa Thượng nói như vậy! Người xưa nói: **“Lời thành thật thì không hoa mỹ, lời hoa mỹ thì không bao giờ là thành thật”.**

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói không nên học với Tô Đông Pha, người nay thì không nên học với Lương Khải Siêu”.** Họ là những nhà Phật học. Người xưa kể nhiều câu chuyện về Tô Đông Pha và Thiền sư Phật Ấn. Một lần, Tô Đông Pha nói với Thiền sư Phật Ấn: **“Đã lâu không gặp, tôi thấy Thiền sư ngồi như đóng phân bò”.** Thiền sư nói: **“Đã lâu không gặp, tôi thấy Ngài rất giống một vị Phật”.** Khi về nhà Tô Đông Pha khoe với vợ, hôm nay ông đã thắng Thiền sư Phật Ấn, sau khi vợ của Tô Đông Pha nghe chồng kể lại, bà nói: **“Tâm của ông giống như đóng phân bò nên ông**

nhìn Thiền sư giống phân bò. Tâm của Thiền sư Phật Ấn giống như tâm Phật nên Ngài nhìn thấy ông giống như một vị Phật”.

Một lần khác, Tô Đông Pha sáng tác một bài thơ, trong bài thơ đó ông tự nhận mình là người “*tám gió không động*”, sau đó Tô Đông Pha cho người mang bài thơ này đến cho Thiền sư Phật Ấn. Đọc xong bài thơ Thiền sư Phật Ấn liền viết hai chữ “*phóng thi*” (đánh rắm) gửi lại cho Tô Đông Pha. Tô Đông Pha đọc xong bức thư thì tức giận, vội tìm đến gặp Thiền sư Phật Ấn để làm rõ ràng mọi chuyện. Thiền sư Phật Ấn cười, nói với Tô Đông Pha là: “*Ông nói: “tám gió không động” mà mới có một cái đánh rắm thì đã qua sông*”. Nghe đến đây thì Tô Đông Pha hiểu ra là tâm mình chưa đạt đến “*tám gió không động*”. Nhà Phật học là người hiểu rất thông thạo nhưng làm chưa thấu. Người học Phật thì sẽ thật làm, nhà Phật học thì chỉ học để nói.

Hòa Thượng nói: “***Hai người này đều là học giả nhà Phật, có thể nói là Phật giáo đồ nhưng vì sao không học họ? Vì họ là nhà Phật học không phải người học Phật, việc này đối với việc liễu thoát sinh tử ra khỏi tam giới không hề có liên quan***”. Chúng ta chân thật học Phật thì trong hiện đời chúng ta không bị tập khí xấu ác sai sử, không còn khổ đau. Người học Phật thì thật làm, chúng ta thật làm thì trong đời này chúng ta thật có an vui, đời tương lai nhất định có chỗ tốt để đi. Chúng ta không thật học, thật làm thì cho dù muốn đến chỗ tốt chúng ta cũng không thể đến được!

Hòa Thượng nói: “***Học Phật không phải là nghiên cứu Kinh giáo. Chúng ta nghiên cứu Kinh giáo thì chúng ta vẫn là phàm phu, chúng ta học là để chúng ta biết cách làm, chúng ta thật làm. Chúng ta học mà không làm thì chúng ta vẫn là phàm phu vậy thì chúng ta không cách gì đoạn được phiền não, vượt thoát được sinh tử***”. Hằng ngày, chúng ta học Phật mà chúng ta vẫn khổ đau, “*danh vọng lợi dưỡng*”, ý niệm tham cầu vẫn chưa nhẹ đi thì chúng ta chưa thật làm!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!